

Hành Hình

Contents

Hành Hình	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	1

Hành Hình

Giới thiệu

Đêm yên tĩnh chỉ có tiếng lét đét của hai cây nến ở góc tường. Giữa căn phòng tối tăm có một nam nhân. Nam nhân nà

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-hinh>

1. Chương 1

Đêm yên tĩnh chỉ có tiếng lét đét của hai cây nến ở góc tường. Giữa căn phòng tối tăm có một nam nhân. Nam nhân này bị trói chặt hai tay trên chiếc cọc gỗ hình chữ thập, chân khoá xích sắt nặng trĩch nhưng ánh mắt y luôn nhìn thẳng về phía trước. Bên cạnh y đứng một gã nam nhân khác, người này râu ria xồm soàm, bên má có một vết sẹo nhỏ nhưng rất rõ, mắt gã đầy tơ máu, đôi môi gã lại căng dày đỏ mọng chẳng hề có tí hài hoà nào với khuôn mặt. Tay trái gã lăm lăm cái kềm rút như chực chờ con mồi bất cẩn sẽ vô đến, tay phải gã nâng cằm nam nhân, ngắm nghía hồi lâu.

Nam nhân chẳng động, vẫn luôn hướng ánh mắt về tiền phương tựa như không hề phát giác hành động của gã kia. Rồi như giận dữ lắm, gã bóp chặt hàm dưới của y kéo xuống, chiếc kềm chẳng chút lưu tình rút phăng chiếc lưỡi đỏ hồng. Máu vòng quanh khoang miệng chảy dài nhuộm đỏ cổ áo trắng. Ô hay, chẳng hề đau, y vẫn bất động.

Vứt chiếc kềm lẫn cái lưỡi qua một bên, tiếp đó gã đâm mù hai mắt nam nhân, cắt phăng hai lỗ tai y. Gã vạch áo nam nhân để lộ ra ngực trái...là vị trí của tim, gã dí con dao vào nó, xoay tròn xoay tròn. Lần này ánh mắt nam nhân hơi động, cúi đầu nhìn xuống, ở nơi đó – nơi trái tim y có một hình xăm chữ Duệ. Tất cả chỉ trong thoáng chốc rồi lại đầu vào đấy, ánh mắt nam nhân vẫn trở về vị trí ban đầu.

2. Chương 2

Gã kia lồng lộn lên hẳn, gã đâm liên tiếp lên hình xăm đến khi nơi đó máu thịt hoà nhau chẳng còn hình thù. Cặp mắt gã đỏ ngầu nhưng lạ thay nó lạnh băng, phải chăng không cảm xúc?

Người ta nói thời Thanh có thập đại khổ hình là mười đại cực hình đau đớn và tàn nhẫn nhất. Bất kể ai đã thử qua một trong mười cực hình ấy đều không sống nổi, thậm chí phải chết trong thống khổ cùng cực. Nhưng nhà Phật có câu "đời là bể khổ", người chỉ cần sống trên đời đã là khổ, có nếm hay chưa nếm qua cực hình có gì khác nhau? Có chăng là cái đau thể xác, vượt qua nỗi đau thể xác lại là nỗi đau tinh thần. Từ cái đau này đến cái đau khác, cái sau còn khổ hơn cái trước, vậy lối thoát nơi đâu? Đáp án đơn giản nhất trong lòng chúng sinh chỉ có một chữ: Chết!

Nam nhân lịm dần đi, ánh mắt y mê mông lung mơ hồ, rồi y thấy hai bóng người xuất hiện trong làn sương trắng. Ai? Ai kia? À, là y đó, là y trong thời niên thiếu vụng dại và người bên cạnh y – Duệ. Hai người ôm nhau thật chặt rồi tan thành khói hoà vào nhau. Tuổi thanh xuân thoáng chốc đã qua, tình yêu của y với Duệ cũng tắt mất rồi. Có trách thì trách ta không sinh cùng thời. Bốn chữ "phản Thanh phục Minh" là mộng đẹp hay ác mộng y cũng đã không còn phân rõ.

Gã râu ria ngời oạch trên mặt đất, không khóc, chẳng cười, mọi giác quan, mọi cảm xúc tê liệt. Gã chậm chậm chọc mù đôi mắt mình, rút bỏ cái lưỡi mình, chọc điếc hai lỗ tai, rồi dùng con dao găm nhỏ khi này cũng đâm nhiều nhất vào ngực trái. A, bên ngực trái của gã có một chữ Du, là tên của người nam nhân kia. Mà gã, tên Duệ, là kẻ cai ngục, người chuyên hành hình phạm nhân phản quốc. Gã ngục xuống trong vũng máu. Xong rồi, xong một cuộc hành hình.

-End-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-hinh>